

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA I RADY MINISTRÓW

z dnia 18 października 1984 r.

w sprawie realizacji Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

Uznając szczególne ogólnospołeczne znaczenie inicjatywy Rady Krajowej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego w sprawie podjęcia Narodowego Czynu Pomocy Szkole, który będzie służyć zwiększaniu współuczestnictwa obywateli w edukacji młodego pokolenia Polaków oraz wyzwalananiu aktywności i ofiarności społecznej, w celu wsparcia działań Państwa na rzecz kształcenia i wychowania — Rada Państwa i Rada Ministrów uchwalają, co następuje:

§ 1. Rada Państwa i Rada Ministrów, — udzielając poparcia działalności Rady Krajowej i terenowych ogniw Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego w realizacji Narodowego Czynu Pomocy Szkole, mającego na celu społeczne wsparcie działań Państwa na rzecz zaspokajania pilnych potrzeb w dziedzinie oświaty i wychowania, a zwłaszcza w zakresie budowy, rozbudowy, modernizacji oraz kapitalnych remontów obiektów oświatowych i mieszkań dla nauczycieli — uznają za szczególnie uzasadnione działania w zakresie:

- 1) umacniania współdziałania rodziców, zakładów pracy, instytucji i organizacji społecznych w realizacji zadań wychowawczych szkoły,
- 2) powoływania przez rady Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego społecznych komitetów pomocy szkole,
- 3) organizowania czynów społecznych w dziedzinie świadczenia przez obywateli środków finansowych, materiałów i robocizny na rzecz realizacji określonych zadań w obiektach oraz na terenach szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych,
- 4) gromadzenia środków finansowych i rzeczowych, pochodzących w szczególności z dobrowolnych świadczeń osób fizycznych, stowarzyszeń, organizacji społecznych, spółdzielczych, zawodowych i samorządowych, przedsiębiorstw państwowych i innych jednostek gospodarczych, zagranicznych osób fizycznych i prawnych, z imprez i zbiórek publicznych — jako społecznych funduszy przeznaczonych na finansowanie lub wspieranie realizacji zadań podejmowanych przez społeczne komitety pomocy szkole,
- 5) tworzenia — na podstawie odrębnych przepisów — funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych oraz innych terenowych funduszy celowych dla finansowania zadań w dziedzinie rozwoju bazy materialnej oświaty oraz przekazywania na rzecz tych funduszy środków pieniężnych zgromadzonych przez społeczne komitety pomocy szkole.
- 6) ustanawiania fundacji dla realizowania celów podejmowanych w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

§ 2. W celu zapewnienia warunków efektywnego wykorzystania inicjatyw społecznych w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole właściwe rady narodowe:

- 1) określa zadania komisji czynów społecznych w realizacji Narodowego Czynu Pomocy Szkole oraz zasady współdziałania tych komisji ze społecznymi komitetami pomocy szkole,
- 2) powierzać będą społecznym komitetom pomocy szkole zadania w zakresie gromadzenia środków na rzecz terenowych funduszy celowych dla rozwoju bazy materialnej oświaty oraz w zakresie kontroli wydatków na realizację tych zadań,
- 3) dokonywać będą okresowych ocen wyników społecznych czynów pomocy szkole oraz informować obywateli o tych wynikach.

§ 3. Zobowiązuje się naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej do udzielania wszechstronnego poparcia inicjatywom podejmowanym przez społeczne komitety pomocy szkole.

§ 4. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego we współdziałaniu z właściwymi terenowymi komisjami czynów społecznych uzgadniać będą ze społecznymi komitetami pomocy szkole formy realizacji zadań Narodowego Czynu Pomocy Szkole oraz — na wniosek tych komitetów — powierzać im będą funkcję realizatora społecznych czynów bądź inwestora obiektu oświatowego, a także mieszkań dla nauczycieli.

§ 5. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego we współdziałaniu z wojewódzkimi komisjami czynów społecznych oraz w uzgodnieniu z właściwymi społecznymi komitetami pomocy szkole ustalać będą zadania inwestycyjne i remontowe dotyczące bazy materialnej oświaty, nie ujęte w terytorialnych planach społeczno-gospodarczych i planach rocznych uchwalanych przez rady narodowe stopnia podstawowego, a które mogą być realizowane w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

§ 6. 1. Zobowiązuje się naczelne i centralne oraz terenowe organy administracji państwowej, w szczególności wykonujące funkcje organów założycielskich, do:

- 1) określenia we współdziałaniu z właściwymi społecznymi komitetami pomocy szkole podległym i nadzorowanym przez siebie państwowym jednostkom organizacyjnym, a zwłaszcza przedsiębiorstwom państwowym, form ich udziału w realizacji Narodowego Czynu Pomocy Szkole,
- 2) uwzględnienia w ocenie działalności podległych i nadzorowanych przez siebie państwowych jednostek organizacyjnych ich udziału w realizacji Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

2. Pomoc uspołecznionych zakładów pracy na rzecz Narodowego Czynu Pomocy Szkole, udzielana w ramach obowiązujących przepisów, a w odniesieniu do świadczeń przedsiębiorstw państwowych, również z uwzględnieniem uprawnień samorządu załogi, może polegać w szczególności na:

- 1) inicjowaniu i organizowaniu udziału załóg w podejmowaniu czynów społecznych,
- 2) przekazywaniu na fundusz pomocy szkole części zysków (nadwyżek bilansowych) pozostających w dyspozycji zakładów,

3) nieodpłatnym lub po kosztach własnych udostępnianiu środków transportu, maszyn i urządzeń dla realizacji czynów społecznych, a także realizowaniu prac projektowych, kosztorysowych lub świadczeniu wykonawstwa,

4) nieodpłatnym przekazywaniu zbędnych materiałów oraz sprzętu, mebli i innych środków rzeczowych na wyposażenie placówek oświatowych.

3. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielczych oraz Centralnego Związku Rzemiosła odpowiednie stosowanie przepisów ust. 1 i 2.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Oświaty i Wychowania do określenia form i środków pomocy organizacyjnej oraz technicznej ze strony kuratorów oraz inspektorów oświaty i wychowania w przygotowaniu i realizacji przez społeczne komitety pomocy szkole podejmowanych przez nie zadań, a także określenia zasad współdziałania tych organów oraz kierownictw szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych ze społecznymi komitetami pomocy szkole.

§ 8. 1. Zaleca się Prezesowi Narodowego Banku Polskiego udzielanie pomocy w prowadzeniu rachunków bankowych Krajowego Komitetu Narodowego Czynu Pomocy Szkole i społecznych komitetów pomocy szkole, na których gromadzone będą środki pieniężne społecznych funduszy przeznaczonych na finansowanie zadań podejmowanych w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

2. Zaleca się Ministrowi Finansów i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego udzielanie Krajowemu Komitetowi Narodowego Czynu Pomocy Szkole oraz, na jego wniosek, społecznym komitetom pomocy szkole — niezbędnej pomocy w gromadzeniu wartości dewizowych, przechowywaniu ich na rachunkach bankowych oraz dysponowaniu nimi.

§ 9. Minister Kultury i Sztuki ustali zakres i formy współpracy organów właściwych w sprawach ochrony zabytków kultury materialnej ze społecznymi komitetami pomocy szkole, które podejmują działania w zakresie remontów zabytkowych obiektów oświatowych.

§ 10. 1. Dysponenci centralnych funduszy celowych mogą uwzględniać w swoich planach finansowych i przekazywać społecznym komitetom pomocy szkole świadczenia ze środków funduszy na realizację zadań objętych celami tych funduszy, podejmowanych w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

2. Zobowiązuje się organy i instytucje państwowe, które dla realizacji zadań Narodowego Czynu Pomocy Szkole gospodarują funduszami dobrowolnych świadczeń społecznych, do współdziałania z właściwymi społecznymi komitetami pomocy szkole przy ustalaniu poszczególnych celów wykorzystywania środków tych funduszy.

§ 11. W zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą do realizacji świadczeń i przedsięwzięć podejmowanych w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole stosuje się przepisy uchwały nr 60 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji (Monitor Polski Nr 11, poz. 75).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński
Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski